(२) तद्ग्रहणे प्रकारश्च सूत्रकारेण स्पष्टीकृतः। अन्तरेणाग्रयणोक्थौ प्राकृतꣳसोममभिषुत्य यः प्राणतो य आत्मदा इति महिमानौ गृह्णाति राजतेन पूर्वमौवर्णेनोत्तरमिति। तयोर्ग्रहयोर्यागं विधत्ते। "यजमानदेवत्या वै वपा। राजा महिमा। यद्वपां महिम्नोभयतः परियजति। यजमानमेव राज्येनोभयतः परिगृह्णाति" इति। वपाया यजमानवन्मुख्यत्वात् तद्देवत्यत्वं महिमाख्ययोर्ग्रहयोर्महत्वयोगाद्राजत्वं, तस्मात् 'वपां', अभितः पुरस्तात् पश्चाच्च 'महिम्ना', ग्रहेण यजेत्। तेन 'यजमानमेव', 'उभयतः' इहलोके परलोके च, राज्ययुक्तं करोति॥

(३) तमेवं महिमयागं पुनः प्रशंसति। "पुरस्तात् स्वाहाकारा वा अन्ये देवाः उपरिष्टात् स्वाहाकारा अन्ये। ते वा एतेऽश्व एव मेध्य उभयेऽवरुध्यन्ते। यद्वपां महिम्नोभयतः परियजति। तानेवोभयान् प्रीणाति" इति। प्रकृतौ स्वाहा देवेभ्यो देवेभ्यः स्वाहेत्यभितो वपां जुहोति इति 'पुरस्तात्स्वाहाकारोपरिष्टात्स्वाहाकाराः', च द्विविधाः 'देवाः', उक्ताः, 'ते' द्विधा, अत्रापि यागयोग्ये 'अश्वे', प्राप्यन्ते। अतएव सूत्रकारेणोक्तं, पूर्वाय चित्यावप्यमहिमानौ जुहोति। एवं सति वपायाः 'उभयतः', महिमायोगेन द्विविधानपि देवान् 'प्रीणयति'॥

इति दशमोऽनुवाकः।